

Hirdetések

SZENTMISÉK RENDJE:

Vasárnap és ünnepnap: De. 8 és 10 órákor és este 6 órákor.

Hétköznap: Minden reggel 7 órákor; este 6 órákor: hétfőn, csütörtökön és pénteken.

Litánia: Vasárnap az esti szentmise előtt fél órával.

Elsővasárnapon az esti szentmise előtt egy órával **szentségimádás**.

Elsőcsütörtökön az esti szentmise után **szentségimádás Jézus Szíve tiszteletére**.

Minden péntek este ½ 9-től fél óra csendes szentségimádásra van lehetőség a templomban egyházközségünk megújulásáért.

Gyóntatás: A reggeli szentmisék előtt és alatt. Vasárnap a szentmisék alatt. Minden pénteken du. 5-től 6-ig.

A plébániahivatal félfogadási ideje:

Hétfő és Szerda De. 9-11 óra
Kedd és Péntek Du. 16-18 óra

Esküvőt 3 hónappal előre kérjük bejelenteni.

Keresztelési, béralkozási kérelmet a plébánossal kell megbeszélni.

Plébánosi hirdetések

Ismét koncert templomunkban! **Újévi koncertet** ad a Pestszentimrei Kapocs utcai Általános Iskola gyermekkórusa 2005. január 8-án du. 4 órákor. A belépés ingyenes. Mindenkit szeretettel várunk!

Plébániánkon Baba-mama klub indult. A Cserkészházban minden szerdán de. ½ 10-től ½ 12-ig várjuk játékra, beszélgetésre, találkozásra a kismamákat és gyermekeiket.

Az **önkéntes hozzájárulást (egyházi adót)** még mindig nagyon kevesen fizetik egyházközségünkben, ami lelkiismereti kötelezettség a plébánia katolikusai számára. A Püspöki Kar határozata szerint ez a bruttó bevétel 1 %-a. Lehet évente vagy félévente vagy még gyakrabban fizetni az irodában vagy szentmisék után.

Szeretettel **várjuk a fiatalokat** és általános iskolás hittanosainkat plébániánk most szerveződő **gitáros ifjúsági énekkarába**. A **próbák időpontja:** minden **vasárnap délelőtt 9-től 10-ig** (a 10 órai szentmise előtt).

Plébániánk honlapja hétről-hétre gazdagodik, szépül. Korábbi számaink is letölthetők:

www.communio.hu/pestszentimre

Impresszum

Kiadja: Pestszentimrei Római Katolikus Plébánia (1188 Budapest, Nemes u. 17. T.: 292-3113, E-mail: sztimrepleb@mail.datanet.hu). *Felelős kiadó:* Gödölle Márton plébános, mobil: 06-30-263-8524. E-mail: mgodolle@mail.datanet.hu. *Felelős szerkesztő:* Bönöczk Péter, tel.: 06-20-555-1160, E-mail: p.bonoczka@freemail.hu. *Internet:* www.communio.hu/pestszentimre

Pestszentimrei Öröm Hír Levél

A Pestszentimrei Római Katolikus Egyházközség lapja
2. évfolyam 1. szám - 2005. január

Újév: ... mennyei Atyánk mértéke szerint!

Áldásos új esztendőt Mindnyájatoknak! Tiszta lélegzetű, fölnyíló tekintetű, szívdobbanásos új évet kívánok. A pápa 1994-ben azt írta, hogy a *hívó ember* feladata, hogy *távlatainkat kitágítsuk... a mennyei Atya mértékére.*" A mennyei Atya mértéke a miénk! De csak akkor, ha hűségesek leszünk a szeretethez. Ha öten, ötvenen vagy ötszázan testvéri közösségben vagyunk, akkor egyházközségünk valóban "Atyai", befogadó házzá válhat. Állandóan kutatjuk: közösségünk távlatai szűkülnek vagy tágulnak az idén? Egy csöpp kétség nem lehet, hogy a *megerősödő Remény hangján* akarunk kiáltani. Nem vagyunk ködbe tévedt útkeresők, tudjuk, hogy Jézus tanítása a mi utunk. Fülünk nem csak a világ zajához szokott hozzá, hanem a teremtő Isten csendjéhez is. A pápa arra hív bennünket, hogy Pál apostol

Galata levelére figyeljünk: "Mivel fiai vagyunk Istennek, a Fia Lelkét árasztotta szívünkbe, és Ő kiáltja bennünk: Abba! Atyánk!" Az új évben ez a bizonyosság lesz a mennyei Atya mértéke bennünk. Bátran és magabiztosan kiáltani az Atya felé, fölfedezni, befogadni Őt, aki "fölkelti napját jókra és gonoszokra, esőt ad igazaknak és bűnösöknek", aki a megtérő tékozló fiúról mondja: "halott volt, de életre kelt", az otthon maradothoz pedig így szól: "mindenem a tiéd". Isten megengedi, hogy szétfeszüljék, ami szűkkeblű vagy részleges, és erősíti bennünk, ami egyetemes. Bálint Lea kis verse kívánkozna templomunk kapuja fölé: „Akaszd ide magányodat az előszobafogasunkra, lépj a szobánkba melegedni, és felejtse el magadra venni, ha elmegy.”

Gödölle Márton atya

Vers

Aquinói Szent Tamás himnusza
az Oltáriszentségről

Zengjed, nyelv, a dicsőséges
test titkát s a drága vért
melyet hullatván értékes
váltáság az emberért
a föld ura, a felséges
méh gyümölcse nem kímélt.

Egünk küldte, s nekünk szülte
tisztá szűz, szeplőtelen.
Köztünk élt és hinté földre
az Igét, mely jót terem,
a csodás szertartással ülte
búcsúestjét ideleenn.

Mert a végső estebédet
tartván ő és társai,
együtt a törvényes étket
jámborul fogyasztani:
étkül a tucatnyi népek
önmagát osztotta ki.

És a kenyeret testévé
igézte az Ige-test
s a bor lett Krisztus vérévé:
magyarázni ne keresd!
Hit dolga és igaz szívé,
hogy erősen tartsa ezt.

Azért kell e nagy szentséget
leborulva áldani
és a régi Szövetséget
új ritussal váltani:
pótolják a rest érzéket
a merész hit szárnyai!

Az Atyának és Fiának
légyen áldás, dicsőség,
üdv, hozsanna és imádat,
ujjongások hirdessék!
S aki kettejükből árad,
a Lélek is áldassék!

Babits Mihály fordítása

Az Eucharisztia éve

Mane nobiscum Domine (Maradj
velünk Uram!) - Apostoli levél az
Eucharisztia évére

Az új év kezdetén érdemes felidéz-
nünk azt a tény, hogy az Eucha-
risztia éve már megkezdődött 2004.
október 10-én a guadalajarai
Eucharisztikus Világkongresszussal.
Ez a „lelki év” – egyebek mellett -
magába foglalja a kölni ifjúsági
világnapot (2005. augusztus 16-tól
21-ig), majd a rendes általános
püspöki szinódussal zárul, amelyre
2005. október 2-a és 29-e között kerül
sor. A Szentatya apostoli levelével
ehhez a Rózsafüzér éve után sorra
kerülő évhez szeretne támpontokat
adni.

Az apostoli levél törzsét négy
tematikus fejezet alkotja. Az első
fejezet „A zsinat és a Jubileum
nyomdokain” címet viseli, s ebben a
Pápa abból a – Gaudium et spes
zsinati dokumentumban található –
gondolatból indul ki, miszerint
Jézusban nem csak Isten, de az ember
misztériuma is feltárul. Jézus arcát
máriás lelkülettel kell szemlélni – írja
a Szentatya, vagyis Máriával kell
szemlélni Jézus arcát. Ezért is jelkép
értékű, hogy a Rózsafüzér évében
tette közzé a Pápa *Ecclesia de
Eucharistia* kezdetű enciklikáját,
felmutatva, hogy a Rózsafüzér éve és
az Eucharisztia éve között belső
kapcsolat áll fenn - kiemelve, hogy
valami módon ez utóbbi az egész
folyamat megkoronázása, betetőzése.

A második fejezet címe: „Az
Eucharisztia a fény misztériuma”. Az

Számunkra lelki megújulást nyújtott az
este. (A templom előtti újságos bódénak
azonban az ónos eső következtében célt
tévesztett autó fizikai rombolást.)

Reméljük mindannyiunk épülésére
szolgált, az egymásra való odafigyelés-
ben segített, és mélyítette a kapcsola-
tunkat a környező plébániák fiatal-
jaival eme találkozó.

N.T.N. és B.D.

Merre van a Szentlélek?

Egy vallásos, katolikus családban
történt. A legkisebb gyerek ment először
lefeküdni esténként, ami nagyon
természetes. Nem félt, mivel a hálószoba
a konyhából nyílott. Bement, levetkőzött
egyedül, s egyszer csak kikiabál a négy
éves kis Ágnes:

- Anyuka, merre van a Szentlélek?” Az
édesanyja visszakérdezett: „Merre
fordultál?” – „Az ablak felé” – volt a
válasz. „Akkor az édesapád ágya felé
van a Szentlélek.”

Rémült arccal hallgatta mindezt egy
éppen ott tartózkodó vendég. – Már
álmodik ez a gyerek, vagy lázas és
félrebeszél? – kérdezte ijedten.

- Dehogyan – mosolyodott el az
édesanya. Imádkozni akar, az imát tudja
is már, csak azt nem tanulta még meg,
hogy keresztvetéskor melyik vállára
tegye először a kezét. Ezt mondtam meg
neki.

Polgári Ottília

Gyerekeknek

Három szomszédasszony együtt szokott
menni a kútra. A forrás melletti kőpadon
egy ősz, idős bácsika üldögélt. Hallgatta
az asszonyokat. Az asszonyok gyerme-

keiket dicsérték. – Az én fiam – mondta
az első – olyan gyors és ügyes, hogy
senki sem léphet a nyomába. – Az
enyém meg – állította a második – úgy
énekel, hogy a pacsirta is elbújhat
mellette. – És te mit tudsz mondani a
fiadról? – kérdezték a harmadikat, aki
eddig csendben volt. – Nem tudom, mit
mondjak a fiamról – válaszolta az
édesanya. – Nagyon jó fiú, mint sok más
gyermek, de nincsenek különleges
képességei.

Az asszonyok megtöltötték a kannákat
vízzel és elindultak hazafelé. Az
öregember egy darabig követte őket az
úton. A három anya a kannák súlya miatt
megállt pihenni. Három fiatal közeledett
feléjük. Az első egy mutatványt
rögtönzött: akrobatához illő gyorsasággal
vetett cigánykereket és úgy
szaltózott, mintha gumiból lett volna. Az
asszonyok csodálkozva nézték az ügyes
fiú mutatványát. A második fiú egy
gyönyörű dalba kezdett. Hangja úgy
csengett, mintha tényleg pacsirta lenne.
Az asszonyok őt is megcsodálták, és úgy
néztek rá, mint egy angyalra. A
harmadik gyermek odasielt anyjához,
elvette tőle a nehéz kannát és mellette
haladt a hazafelé vezető úton.

Az asszonyok az öreghez fordultak és
megkérdezték, mit szól gyermekeikhez.

- A gyermekekhez? – kérdezte az öreg.
Csak egyet láttam!

„Gyümölcseikről ismeritek fel őket.”
(Mt 7,16)

A múlt havi számunkban közölt
képrejtvény megfejtése: *várankozás*.

Ekkor az Urat vontam kérdőre, szemrehányón ezeket kérdezve:

”Uram, Te nekünk azt ígérted: ’Mindennap együtt leszek veletek!’

Szavadat miért nem tartottad meg, ha az adott szó csak úgy szép, ha tett?

Életem legszörnyűbb napjaiban egész egyes-egyedül maradtam!

Mikor legnagyobb szükségem volt Rád, jelenléted nem érezhettem át!”

Erre az Úr ezt felelte nekem: ”Túl sokat képzeldöl gyermekem!”

Ahol egy sávot látsz a homokban, ott vállamon vittelek egymagam!”

Kedves testvéreim, barátaim! A szeretet ünnepén és újév kezdetén emeljük föl fejünket, és erőt merítve Isten kegyelméből, harcoljunk a jóért, nemzetünkért. Én a magam részéről Istentől megáldott, kegyelemteljes, boldog új esztendőt kívánok mindnyájatoknak, „kéz a kézben a nehéz is könnyebb”.

Szeretettel: *Balázs kántor*

„Szólj hozzám...”

December 17-én került sor az adventi ifjúsági találkozóra, melynek idén plébániánk adott otthont. A már hagyományos - minden évben adventi és nagyböjti időben megrendezésre kerülő - mini-összejövetelen a pestszentlőrinci

főplébánia fiataljai Zsolt atya, a Soroksár-újtelepiek Attila atya, mi pedig Márton atya vezetésével vettünk részt. Sok szeretettel vártuk vendégeinket: szeretettel a lelkünkben és néhány tálcányi vajjas, zsíros kenyérral. Az előkészület, a bevásárlás és a szendvicskészítés igazi közösségi programmá vált számunkra.

A találkozót elején az Evolúció nevű „kommunikációs” játékkal hangolódunk rá a témára és egymásra. Ez a játék dióhéjban arról szól, hogyan lehet amőbából szentté válni, a törzsfelődés fokait megmászva, minden személyes találkozást „kő-papír-olló”-zással lezárva. (Bár bonyolultnak tűnhet, egész könnyen bele lehetett jönni.)

Ezután Attila atya szöveghez, a Magyar Katolikus Egyház plakátjairól már jól ismert „Szólj hozzám...” témával kapcsolatban. Beszélt arról, hogy mik lehetnek a hiteles evangéliumi kommunikáció alapjai, hogy hogyan szólhatnak hozzánk emberek, mi milyen módon fordulhatunk feléjük, illetve Isten hogyan keresi velünk a kapcsolatot. Mert keresi... Sokkal gyakrabban, mint gondolnánk vagy mint ahogy azt mi tesszük.

Ezt követően 7-8 fős kiscsoportokra oszlottunk. Ez hozzásegített a közvetlenebb kommunikáció kialakításához. Személyes tapasztalataink, kérdések és válaszok kerültek megbeszélésre.

Majd újra a tanácsteremben találkoztunk, és a helyiséget szentmiséhez rendeztük át. A misén a még ’nevenincs’ gitáros-fuvolás-furulyás ifi kórusunk szolgált.

A találkozót eszem-iszom módon, a nagy szeretettel készített (fent említett!) szendvicsek elfogyasztásával és kötetlen beszélgetéssel ért véget.

emmauszi elbeszélésben az áll, hogy Jézus megmagyarázta a tanítványoknak az Írásokban mindazt, ami órá vonatkozik. Ebből kiindulva megérthetjük, mit jelent az, hogy az Eucharisztia a fény misztériuma. Krisztus – János evangéliumának szavaival élve – a fény, a világosság, amely a világba jött (vö. Jn 8,12). Azonban az Eucharisztia színe alatt Jézus rejtve van jelen, hisz az lényege szerint mysterium fidei, hitünk szent titka.

A harmadik fejezet „Az Eucharisztia, a közösség forrása és megjelenése” címet viseli. „Maradjatok énbennem, ahogy én is tibennetek” (Jn 15,4) – János evangéliumának ez a gondolata feltárja előttünk, hogy az Eucharisztia által lehetővé válik, hogy már itt a földön részesedjünk a mennyországban, vagyis az Istennel való közösségben. Ez a közösség a Szentlélek kiáradása által valósul meg.

A negyedik, utolsó fejezet címe a következő: „Az Eucharisztia, a misszió alapelve és terve”. Az emmauszi tanítványok a Jézussal való találkozás után rögtön útra kelnek, hogy híret vigyék az apostoloknak. Ez emlékeztet bennünket a tanúságtétel és az evangelizáció fontosságára. Pál apostol írja: „Valahányszor ugyanis e kenyeret eszitek, és e kehelyből isztok, az Úr halálát hirdetitek, amíg el nem jön” (1Kor 11,26). Az Eucharisztia tehát a hit hirdetésére indít, ahogyan ezt a szentmisét lezáró búcsú – „Menjetek békével!” – is kifejezésre juttatja.

O Sacrum Convivium, in quo Christus sumitur! – Ó szentséges lakoma, Krisztust vesszük rajta! Ezekkel a gondolatokkal kezdi az apostoli levél zárását a Szentatya. Az Eucharisztia előtti csodálatból született az *Ecclesia de Eucharistia* kezdetű enciklika s az Eucharisztikus év terve is. Apostoli levele végén a Pápa közvetlenül fordul a püspökökhöz, papokhoz, diakónusokhoz, leendő papokhoz, szerzetesekhez, lelkipásztori kisegítőkhöz és minden világi hívőhöz, majd a fiatalokhoz, megújítva meghívását a kölni ifjúsági világtalálkozóra. Végezetül a Jézus szent testét szülő Szűz közbenjárását kérve apostoli áldását adja mindannyiukra a Szentatya.

Személyesen imádkozni – de hogyan?

Avilai Szent Teréz azt írja önéletrajzában, hogy a belső ima nagyon egyszerű, de mély szembesülés Istennel az Oltáriszentségben. A mi templomunkban is van szentségimádás: minden első csütörtökön a szentmise után, és minden pénteken este. Csendes imáadásra kiveszi Márton atya a tabernákulum „fogyát”, hogy jobban érezzük közelségét. Mégis milyen kevesen igénylik ezt a Jézussal való találkozást!

Mit jelent a belső imádás? Egy olyan barátnál időzni, aki tudom, hogy szeret. Csend van, csak Ő van és én. „Én nézem Őt, Ő néz engem.”

Uram köszönöm, amit adtál, és amit megtagadtál!

Pappné Erzsike

A Rózsafüzér Társulat beszámolója

Kisbéri nénitől tudom, hogy az oroszok bejövetele előtt elsőszombatonként délután összejöttek a Rózsafüzér Társulat tagjai a templomban. Elimádkozták a rózsafüzért és titkot cseréltek. Tele volt velük a templom. A háború utáni egyre zavarosabb időkben már Kisbéri néni vitte el a cédulát, a titkot azokhoz, akik nem tudtak vagy nem akartak eljönni. A Kádár korszakban is fennmaradt a társulat. Sajnos, a rendszerváltozás után sem szaporodott feltűnően a tagok száma. Jelenleg 45 fő váltja rendszeresen a titkot. A tagok száma azért ennél több, mert akik már nem tudnak eljönni, de imádkozzák a rózsafüzért, azok is közénk tartoznak. Ebben az évben 9 új taggal gyarapodtunk. Havonta adomány gyűlik össze szentmisékre. Idén 45 szentmisét mondattunk. Lehetőleg minden Mária ünnepen a Rózsafüzér Társulat élő és meghalt tagjaiért kértünk szentmisét. A meghalt társulati tagokért minden hónapban külön is szentmisét kértünk. Gondosan vezetjük a könyvelést, meg lehet tekinteni. A szentmiséken kívül a névnapjukon, vagy karácsonykor köszöntjük a tisztelendő urakat. Ilyen kiadásaink vannak. Ebben

az évben 78900 Ft volt a kiadás. Jelenleg van 16400 forintunk.

Tudom, hogy a rózsafüzért sokan imádkozzák olyanok is, akik nem tagjai a társulatnak. Hála Istennek! De a társulati tagság egy óriási előnnyel jár. Amikor már a gyermekeink is meghalnak és senki sem mondat értünk szentmisét: a Rózsafüzér Társulat még mindig, minden hónapban szentmisét mondat értünk! A mai világban ez megfontolandó szempont! Azért kérlek Benneteket, kedves Testvérek, hogy lépjete be a Rózsafüzér Társulatba! Engem a hónap első és második vasárnapján megtaláltok a templomajtó tájékán.

Szarvasné Marika néni

Példaképeink

Méltán nevezhetjük az Oltárszentség szentjének Flüei Szent Miklóst, Svájc nemzeti szentjét. 1417-ben született a svájci Sachselnben. Szülei földművesek voltak és ő is ezt a munkát végezte. Körülbelül húszéves lehetett, amikor házasságot kötött Wiss Dorottyával. Tíz gyermekük született és mindenki tisztelte Miklóst a faluban. Ennek köszönhető, hogy megválasztották bírónak és képviselőnek a szövetségi gyűlésbe. Amikor azonban látta, hogy mindenfelé csak a kapzsiság és az önzés érvényesül, megutálta a világi ügyeket és lemondott a hivataláról.

Életében a legnagyobb változás ötvenéves korában történt. Sokáig habozott, de az isteni hívás erősödött bensőjében. Felesége beleegyezésével elhagyta házáat, családját és a hegyekbe vonult remetéskedni. Szentségének híre elterjedt az országban és vezetői is hozzá jártak tanácsot kérni.

Húsz évig élt imádságos magányában és évekig kizárólag az Oltárszentséggel, Jézus testével táplálkozott. Ezt sokan nem akarták elhinni és ezért hónapokon át őrizték és figyelték a remetelakot. A konstanzi püspök igazolta ennek a ténynek a hitelességét.

Imájával és áldozatos életével három háborút akadályozott meg, és neki köszönhető, hogy országa évszázadok óta békében él.

Ha elhozzuk Istent az új évbe, nem lesz abban egyetlen zugnyi üres hely. (Alois Wurm)

Karácsonyi üzenet...

... azoknak, akiknek van még füle, szeme és főleg szíve

Megtestesült az isteni Ige. Elérkezett karácsony ünnepe.

Örömben ujjong az egész világ. Hozza neki hangos hódolatát.

Az üzletekben hemzseg a tömeg. Vásárolni jönnek, özönlnek.

Mindenkinek van vennivalója. Adni istenibb, mint kapni, vallja.

Ki kell mutatni a szeretetet. Szívtelen mostan senki sem lehet.

Ha már Isten ily nagy dolgot művelt, nem lehet senki szűkmarkú, öntelt.

Mint valamikor ott Betlehemben, pásztor, napkeleti bölcs, mind jövel.

Átadta neki, amiye csak volt, mert cselekedet nélkül a hit holt.

Karácsonykor csupán az örülhet, ki megbocsát, adakoz, áld, szeret, tágra nyitja bús szíve kapuját, Isten fénye hadd záporozza át.

Évezredekben át várta a zsidóság, hogy szabadulást hozzon a Megváltó. A próféták is hirdették: „Biztosan eljön majd a Szabadító.” Sokan nem hittek, de az állhatatosak kitartottak. Ilyen hívők közt volt József és Mária is, kikben megtestesült az Isten Igéje. Karácsony ünnepe a legjobb alkalom, hogy megerősödjünk ezen hitünkben: „Isten örök, teljes, korlátlan hatalom, szeretete izzik a gyertyafényben. A betlehemi csillagfény örök erőnk, le tud győzni minden sötét hatalmat. Nekem karácsonykor annyi szép ének jut eszembe, de ezeket az énekeket amúgy is halljátok a templomban, most egy szép verset írnék nektek egy brazil költőtől.

Velünk az Isten

Azt álmodtam karácsony éjjelén: a strandon sétáltam az Úrral én.

Lábunk nyomát hagyta a homokban, s mint kígyó kígyózott, kúszott hosszan.

Két lányom: az Úré és az enyéim! Egymás mellett a homok tetején.

Ez az ötletem támadt ekkoron álmomban! - egy-egy nap minden lányom.

Megálltam és bátran visszaneztem: egy lábnyom volt csak egyes helyeken.

Visszapergettem hát életemet, keresve reá a feleletet.

S ahol életem szaka sötét volt, egy lábnyom maradt csak, nem volt két folt.

Amikor aggódtam, nem tettem jót, önző voltam, búbánatba burkolt, kísértőnek engedtem, kétkedtem,

Másnak vermet ástam, zsörtölődtem, az életet bűnnek, kinnak véltem, s jómagam is bűvá, kinná lettem.